

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ.

Ἐς λάβωμεν, λέγει ὁ Bastiat, ὡς παράδειγμα ἄνθρωπον μικρᾶς δυνάμεως οἰκονομικῆς, ἀπλοῦν ξυλουργόν, καὶ ἅς θεωρήσωμεν ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας οὗτος προσφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας αὕτη τῷ χορηγεῖ. Θέλομεν ταχέως ἐκπλαγῆ διὰ τὴν ἀμέτρητον μεταξὺ αὐτῶν δυσαναλογίαν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δαπανᾷ ὅλην τὴν ἡμέραν του εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν σανίδων, εἰς τὴν κατασκευὴν τραπεζῶν καὶ κιθωτίων, παραπονεῖται διὰ τὴν κατάστασίν του, καὶ ἐν τούτοις τί λαμβάνει πρᾶγματι παρὰ τῆς κοινωνίας εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἐργασίας του;

Ἐν πρώτοις πᾶσαν ἡμέραν, ἐγειρόμενος ἐκ τῆς κλίνης, ἐνδύεται διὰ φορεμάτων, εἰς τὸ ὑλικὸν τῶν ὁποίων κατ' οὐδὲν προσωπικῶς συνετέλεσεν. Ὅπως τὰ φορέματα ταῦτα, ὅσον ἀπλᾶ καὶ ἂν εἶναι, τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἀπαιτεῖται νὰ καταβληθῇ κολοσαῖα ποσότης ἐργασίας, μεταβιβαστικῆς βιομηχανίας καὶ ἐφευρέσεων θαυμασίων. Ἀπαιτεῖται ἵνα Ἀμερικανοὶ παραγάγῃσι βάμβυκα, Ἴνδοὶ λουλάκιον, Γάλλοι ἔριον καὶ λῖνον, Βρασιλιανοὶ δέρμα. Ἀπαιτεῖται ἵνα ὅλα τὰ ὑλικά ταῦτα μεταβιβασθῶσιν εἰς διαφόρους πόλεις, κατεργασθῶσι, νηματοποιηθῶσι, ὑφανθῶσι, χρωματισθῶσι κλπ.

Κατόπιν ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἡμετέρου παραδείγματος προγεύεται. Ἴνα ἔχη οὗτος κατὰ πᾶσαν πρωΐαν τὸν ἄρτον του, ἀπαιτεῖται νὰ ἐκχερσωθῶσιν αἱ γαῖαι, περιφραχθῶσιν, ὀργωθῶσι, λιπανθῶσι, σπαρῶσι· ἀπαιτεῖται ἵνα προφυλαχθῇ ἢ συγχομιδῇ αὐτῶν· ἀπαιτεῖται ἵνα δημιουργηθῇ ποσότης τῆς ἀσφαλείας μεταξὺ ἀναριθμήτου πλήθους· ἀπαιτεῖται ἵνα συλλεχθῇ ὁ σῖτος, ἀλεσθῇ, ζυμωθῇ καὶ ἐτοιμασθῇ· ἀπαιτεῖ-

ται ἵνα ὁ σίδηρος, ὁ χάλυψ, τὸ ξύλον, ὁ λίθος μεταποιηθῶσι διὰ τῆς ἐργασίας εἰς ὄργανα ἐργασίας· ἀπαιτεῖται ἵνα ἄλλοι μὲν τῶν ἀνθρώπων ὑποτάξωσι τὴν ἰσχὺν τῶν ζώων, ἄλλοι δὲ τὸ βᾶρος τῆς πτώσεως τοῦ ὕδατος κλπ. ἐν γένει πλῆθος πραγμάτων, τῶν ὁποίων ἕκαστον λαμβανόμενον κατὰ μόνας ὑποθέτει ἀνυπολόγιστον ποσότητα ἐργασίας, τεθειμένης εἰς κίνησιν ἐν τῷ διαστήματι οὐ μόνον τῶν τόπων ἀλλὰ καὶ τῶν χρόνων.

Ὁ ἄνθρωπος ἡμῶν δὲν θὰ διέλθῃ τὴν ἡμέραν του, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῇ ὀλίγον ζάχαρι, ὀλίγον ἔλαιον, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῇ τινα σκεύη.

Θὰ πέμψῃ τὸν υἱόν του εἰς τὸ σχολεῖον, ὅπως οὗτος τύχῃ ἐκεῖ ἐκπαιδευσὶν τινα, ἢ ὁποία, ὅσον καὶ ἂν εἶναι περιορισμένη, ὑποθέτει ἐν τούτοις ἐρεύνας, μελέτας ἀρχαιοτέρας, γνώσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἢ φαντασία ἐκπλήττεται.

Ἐξέρχεται τῆς οἰκίας του καὶ εὐρίσκει ὁδὸν λιθόστρωτον καὶ φωτισμένην.

Ἀμφισβητοῦσιν αὐτῷ τὴν ἰδιοκτησίαν του, καὶ εὐρίσκει δικηγόρους πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων του, δικαστὰς πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν, ἀξιωματικούς τῆς δικαιοσύνης πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεών της· πάντα ταῦτα ὑποθέτουσι γνώσεις κεκτημένας, ἐπομένως φῶτα καὶ μέσα ὑπάρξεως.

Πηγαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν· εἶναι αὕτη θαυμάσιον μνημεῖον λατρείας, ἐν τῷ ὁποίῳ διδάσκεται ὁ ἄνθρωπος ἡμῶν τὴν ἠθικὴν, φωτίζεται εἰς τὸ πνεῦμα, ὑφοῦται ἐν τῇ ψυχῇ· ὅπως δὲ ταῦτα ἐκτελεσθῶσιν, ἀπαιτεῖται ἄλλος ἄνθρωπος νὰ σπουδάσῃ εἰς θεολογικὰ σχολεῖα, ἐπισκεφθῇ βιβλιοθήκας, ἀντλήσῃ εἰς τὰς πηγὰς τῆς ἀνθρωπίνης παραδόσεως, ἔχων τὰ μέσα νὰ ζῇ χωρὶς νὰ ἐνασχοληθῆται ἀμέσως εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ σώματός του.

Ἐὰν ὁ ἡμέτερος τεχνίτης ἐπιχειρήσῃ ἐκδρομὴν τινα, εὐρίσκει ὅτι ἄλλοι ἄνθρωποι, ὅπως οἰκονομήσωσιν αὐτῷ χρόνον καὶ ἐλαττώσωσι τὸν κόπον του, ἰσοπέδωσαν τὸ ἔδαφος,

ἔχωσαν κοιλάδας, ἐταπείνωσαν βουνὰ, ἤνωσαν τὰς ὄχθας ποταμῶν, ἠλάττωσαν τὰς ἀντιστάσεις τῶν δρόμων, καὶ προσήρμοσαν ἐπ' αὐτῶν ὀγκολίθους ἢ σιδηρὰ ἐλάσματα, ὑπέταξαν τοὺς ἵππους ἢ τὸν ἀτμὸν κλπ.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκπλαγῇ τις ἐκ τῆς ἀληθῶς ἀμετρήτου δυσαναλογίας, ἢ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μέσων τῆς εὐζωΐας, ἅτινα ὁ ἄνθρωπος οὗτος προμηθεύεται ἐκ τῆς κοινωνίας, καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἡδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ μόνος αὐτός, εἰάν ἀφίνετο εἰς τὰς ἰδίας του δυνάμεις. Δυνατὸν εἰπεῖν, ὅτι εἰς μίαν μόνην ἡμέραν καταναλίσκει πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἡδύνατο εἰς δέκα αἰῶνας νὰ παραγάγῃ.

Ὅτι καθιστᾷ τὸ φαινόμενον περιεργότερον ἔτι, εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι διατελοῦσι ὑπὸ τὴν αὐτὴν τοῦ ἡμετέρου περίπτωσιν. Ἐκαστος ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν κοινωνίαν, ἀπῆλυσεν ἑκατομμυριάκις πλείονα τῶν ὄσων ἠθέλε δυνηθῆναι νὰ παραγάγῃ, καὶ ἐν τούτοις οὐδὲν ἀπ' ἀλλήλων ἀφήρσαν. Καὶ εἰάν θεωρήσῃ τις τὰ πράγματα ἐκ τοῦ πλησίον παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ξυλουργὸς οὗτος ἐκπλήρωσε δι' ὑπηρεσιῶν ὅλας τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας παρ' ἄλλων ἐπρομηθεύθη. Ἐὰν ἐκράτει τοὺς λῆμους του μετ' αὐστηρὰς ἀκριβείας, θὰ ἐπέθετο ὅτι οὐδὲν ἔλαβε, χωρὶς νὰ τὸ πληρώσῃ διὰ τῆς μικρᾶς βιομηχανίας του καὶ ὅτι ὅστις εἰργάσθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, ἔλαβε καὶ θὰ λάβῃ τὴν ἀμοιβὴν αὐτοῦ. Πρέπει δὲ ὁ μηχανισμὸς τῆς κοινωνίας νὰ εἶναι πολὺ εὐφυῆς, πολὺ ἰσχυρὸς, ἀφοῦ ὁδηγεῖ εἰς τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἢ τύχῃ ἔθεσεν ἐν τῇ ταπεινοτέρᾳ τῆς κλίμακος βαθμίδι, ἔχει πλείονα μέσα εὐζωΐας εἰς μίαν ἡμέραν, παρ' ὅσα ἡδύνατο νὰ παραγάγῃ εἰς αἰῶνας πολλούς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1882 ἰσολογισμὸς τῆς Ἐ-

θνικῆς Τραπεζῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1881 συνοφίζεται εἰς παλαιὰς δραχμὰς ὡς ἑξῆς.

Α'. Ἐνεργητικόν	31 Δεβρίου 1881	31 Δεβρίου 1882
Μεταλλικὸν καὶ συνάλλαγμα		
ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ . . .	16,846,209	17,961,356
Δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν		
ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ.	70,757,951	66,071,152
Ὅμολ. δανείων Κυβερνήσεως	30,378,619	30,438,419
Λαχειοφόροι ὁμολ. Ἐθν. Τραπ.		10,567,269
Ἄνοικτοὶ λ/σμοί, δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ, χρεωλυτικὰ κλπ.	79,263,608	93,279,033
Διάφορα	6,483,889	7,252,266
Τὸ ὅλον	203,430,276	225,569,495

Β'. Παθητικόν	31 Δεβρίου 1881	31 Δεβρίου 1882
Κεφάλ. τακτικὸν καὶ ἀποθεμ.	30,630,000	30,630,000
Κυκλοφορία Τραπεζ. Γραμματ.	95,142,116	102,824,056
Καταθέσεις ἔντοκοι καὶ ἄτοκοι.	69,789,274	83,174,748
Παρακαταθῆκαι	3,755,878	4,867,618
Ἐπιταγαὶ πρὸς πληρωμὴν	730,765	468,621
Διάφορα	3,382,243	3,604,452
Τὸ ὅλον	203,430,276	225,569,495

Ἡ γενικὴ κυκλοφορία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μεταξὺ τῆς 31 Δεβρίου 1881 καὶ τῆς 31 Δεβρίου 1882 ἠϋξήθη κατὰ δραχ. 22,139,219, ἀναβιβασθεῖσα ἀπὸ δραχ. 203,430,276 εἰς δραχ. 225,569,495.

Ἐν μὲν τῷ ἐνεργητικῷ ἠϋξήσαν, — μεταλλικὸν κατὰ δραχ. 2,198,103, — δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ μερὶς μεταλλικοῦ κατὰ δραχ. 2,598,648, — δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἐκχωρήσει ὁμολογιῶν φαρτῶν κτημάτων κατὰ δραχ. 91,380, — ὁμολογιαὶ δανείου 120 ἑκατομ. κατὰ δραχ. 96,408, — προεξοφλήσεις κατὰ δραχ. 4,485,194, — ἀνοικτοὶ λ/σμοὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ μετοχῶν καὶ

ὁμολογιῶν Τραπεζῆς δρ. 377,400 — δάνεια πενταετῆ δρ. 1,519,242, — δάνεια εἰς δήμους, λιμένας κλπ. κατὰ δραχ. 1,776,695, — δάνεια χρεωλυτικὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ κατὰ δραχ. 148,194, — δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατὰ δρ. 4,254,804, — συμμετοχὴ εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια Ἡπειροθεσσαλίας κατὰ δραχ. 381,982, — χορηγήσεις ὑποκαταστημάτων εἰς γεωργοκτηματίας ἐπὶ προσωπικῆ ἐγγυήσει δραχ. 1,109,630, — μετοχαὶ εἰς διαφόρους ἐγχωρίους εταιρίας δρ. 117,270, — λαχειοφόροι ὁμολογιαὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 10,567,269, — καταστήματα Τραπεζῆς δραχ. 98,070, — καθυστερήσεις χρεωλυτικῶν δανείων δραχ. 5,365, — διάφορα συναλλάγματα καὶ γραμμάτια καθ' ὁδὸν δραχ. 2,310,273, — κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων δραχ. 282,448, — ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς δραχ. 99,896, — ἐν ὄλῳ δρ. 32,518,271. Ἐμειώθησαν δὲ, — ἐξωτερικοὶ λ/σμοὶ κατὰ δρ. 1,082,956, — δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφορίᾳ, μερὶς τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ δραχ. 7,285,447, — ὁμολογιαὶ δανείου 26 ἑκατομ. δραχ. 72,576, — ὁμολογιαὶ δανείου 10 ἑκατομ. δρ. 11,060, — ἀνοικτοὶ λ/σμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ δραχ. 454,986, — καθυστερήσεις συναλλαγμάτων κατὰ δραχ. 176,977, — διάφορα συναλλάγματα καὶ γραμμάτια δραχ. 55,361, — ἔξοδα ἐγκαταστάσεως δραχ. 59,922, — διάφοροι λ/σμοὶ ἀνταποκριτῶν ἐσωτερικοῦ δραχ. 1,435,415, — ἐν ὄλῳ δραχ. 10,379,052 καὶ ἐπομένως διαφορά ἐπὶ πλεόν ἐκ δραχ. 22,139,219.

Ἐν δὲ τῷ παθητικῷ ἠϋξήσαν, — κυκλοφορία τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ δρ. 7,681,949, — καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ κατὰ δραχ. 13,658,798, — καταθέσεις ταμιευτηρίου κατὰ δραχ. 34,598, — μερίσματα παρελθουσῶν ἑξαμηνιῶν δραχ. 72,220, — μερίσματα Β'. ἑξαμηνίας 1882 δρ. 270,000, — προεξοφλήματα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπομένην ἑξαμηνίαν δραχ. 28,808, — παρακαταθῆκαι εἰς μεταλλικὸν κατὰ δραχ. 725,019, — παρακαταθῆκαι διὰ χρεωλύσια καὶ τό-

κους δανείων τῆς κυβερνήσεως δραχ. 466,644, τὸ ὅλον δραχ. 22,937,994 ἐμειώθησαν δὲ, — καταθέσεις ἄνευ τόκου κατὰ δραχμὰς 307. 922, — ἐπιταγαὶ πληρωταὶ κατὰ δραχ. 262, 144, — παρακαταθῆκαι διὰ χρεωλύσια καὶ τόκους δανείων τῆς κυβερνήσεως κατὰ δραχ. 79,890, — κέρδη καὶ ζημίαι κατὰ δραχ. 85,814, — ἐκχρεμείς δοσοληψίαι κατὰ δραχ. 63,003, — τὸ ὅλον δραχ. 798,775 καὶ ἐπομένως διαφορά ἐπὶ πλεόν, ὅπως καὶ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ, ἐκ δραχμῶν 22,139,219.

Ἡ ὡς ἐρρέθη αὐξήσις τῆς γενικῆς κυκλοφορίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ 22, 139, 219 παλαιᾶς δραχμᾶς προέρχεται κυρίως ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἧτις ὑπερέβη τὴν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1881 κατὰ δραχ. 7,681,940, καὶ ἐκ τῶν ἐντόκων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καταθέσεων ὑπερεχουσῶν τὰς τῆς 31 Δεκεμβρίου 1881 κατὰ δραχ. 13, 658, 798. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐντόκων καταθέσεων καταλογίζονται καὶ αἱ δόσεις τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀπέναντι τῶν ὁποίων κατετέθησαν ἐντὸς τοῦ 1882 φράγκα 10, 995, 639 ἤτοι δραχ. 12,236,745, ἡ ἐξ ἐτέρων ἐντόκων καταθέσεων αὐξήσις περιορίζεται εἰς δραχμὰς 4, 422, 083.

Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δραχ. 22,139, 219 κατὰ τὸ ὁποῖον ἠύξησε τὸ κυκλοφοροῦν κεφάλαιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διετέθη κυρίως εἰς ἐξαγορὰν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς ἰδίας Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 10, 567, 269, εἰς προεξοφλήσεις δραχ. 4, 585, 194, εἰς διάφορα ἄλλα δάνεια δραχ. 9, 185, 965.

Τὸ εἰς μεταλλικὸν δάνειον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἠύξησε κατὰ δραχ. 2,598, 648, τὸ δὲ εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα ἠλαττώθη ἐντὸς τοῦ 1882 κατὰ δραχ. 7, 285, 457, ὁμοῦ δὲ λαμβανομένων καὶ τῶν δύο τούτων μερίδων, τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρέος τῆς Κυβερνήσεως ἠλαττώθη κατὰ

δραχ. 4, 686, 799· ἀλλ' εἰς τὴν μείωσιν ταύτην ἐχρησίμευσαν τὰ λείψανα τοῦ δανείου τῶν 120 ἑκατομμυρίων. Ἐνῶ δὲ τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρέος τῆς Κυβερνήσεως ἠλαττώθη ὡς εἴρηται, κατὰ δραχ. 4, 686, 799, τὸ ποσὸν τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων ὄχι μόνον δὲν περιορίσθη κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀλλ' ἠύξησε κατὰ δραχ. 7, 681, 940. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ διὰ τοῦ ἐπιστραφέντος αὐτῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἄτινα συμποσοῦνται εἰς δραχμὰς 12, 368, 739, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἠγόρασε λαχειοφόρους ὁμολογίας τῆς ἐκ δραχ. 10, 567, 269, ἧτοι ἐβλήθη εἰς κυκλοφορίαν χρεώγραφα αὐτῆς, ὅποια εἶναι καὶ τὰ τραπεζικὰ γραμματῖα, δι' ἃ οὐδένα πληρόνει τόκον καὶ ἀπέσυρε τοιαῦτα τοκοφόρα. Ἡ ἐκ τῆς μετατροπῆς μόνον ταῦτης ὠφέλεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς 5 τοῖς 0/0 κατ' ἐλάχιστον ὄρον ὑπολογιζομένη, ἀνέρχεται ἐτησίως ἐπὶ 12 περίπου ἑκατομμυρίων εἰς δραχ. 600,000. Τὰ κατὰ τὸ 1882 κέρδη τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀνῆλθον ἐν γένει εἰς δραχ. 11, 078, 997, τὰ δὲ τοῦ 1881 εἶχον φθάσει εἰς δραχ. 9, 179, 431· μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅμως τῶν συμπεπιλαμβανομένων εἰς τὰ κέρδη τόκων, οὗς ἡ Τράπεζα πληρώνει διὰ τὰς ἐντόκους παρ' αὐτῇ καταθέσεις, τὰ ὑπολειπόμενα κέρδη τοῦ μὲν 1882 ἀνέρχεται εἰς δραχ. 7, 186, 039, τοῦ δὲ 1881 εἰς δραχ. 6, 140, 268· ὥστε κατὰ τὸ 1882 τὰ κέρδη τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἠύξησαν κατὰ δραχ. 1, 045, 771. Ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου διανεμήθησαν τοῖς μετόχοις πρὸς αὐξήσιν τοῦ μερίσματος, ἀναδιβασθέντος ἀπὸ δραχ. 255 διὰ τὰς δύο ἐξαμηνίας τοῦ 1881 εἰς δραχ. 300 διὰ τὰς δύο ἐξαμηνίας τοῦ 1882, δραχ. 810, 000. — Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν τοῦ 1882 ἐκ δραχ. 7 186,039, τὰ διανεμηθέντα τοῖς μετόχοις ὡς καθαρὸν μερίσμα ἐκ δραχ. 5, 400, 000, ἀναλογοῦσι πρὸς 75, 42 τοῖς 0/0. Ἐπὶ δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν τοῦ 1881 ἐκ δραχ. 6, 140, 268, τὰ διανεμηθέντα τοῖς μετόχοις, ὡς καθαρὸν μερίσμα ἐκ δραχ. 3, 390, 000, ἀναλογοῦσι πρὸς 74, 75

τοὺς 0/0. Κατὰ τὸ 1882 ἀποσβέσθησαν ἐπισηφαλεῖς ἀπαιτήσεις ἐκ δραχμῶν 486,911, κατὰ δὲ τὸ 1881 ἐκ δραχ. 257,844. Εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα σημειοῦνται αἱ ἀπὸ τοῦ 1874—1882 ἀποσβέσεις καὶ τὰ ἀπέναντι αὐτῶν εἰσπραχθέντα κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη.

	Ἀποσβέσεις	Εἰσπράξεις
1874 Δραχ.	137,281	Δραχ. 46,970
1875 »	69,265	» 5,449
1876 »	98,175	» 6,418
1877 »	166,125	» 10,003
1878 »	309,375	» 17,638
1879 »	216,952	» 10,461
1880 »	133,073	» 7,317
1881 »	257,843	» 1,388
1882 »	486,912	» 28,304
Τὸ ὅλον »	<u>1,875,001</u>	<u>133,948</u>

ὥστε τὰ ἀπέναντι τῶν ἀποσβέσεων εἰσπραχθέντα ἀναλογοῦσι πρὸς 7,14 τοὺς 0/0.

Ἡ αὐξήσις τῆς γενικῆς κυκλοφορίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, μετὰξὺ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1874 καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1882, ἀνέρχεται εἰς δραχ. 127,374,556, ἀναβιβασθεῖσα ἀπὸ δραχ. 99,748,864 κατὰ τὸ 1874 εἰς δραχ. 225,569,495 κατὰ τὸ 1882. Ἄλλ' ἡ αὐξήσις αὕτη καίτοι προερχομένη ἐκ τῶν φυσικῶν πόρων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἦτοι τῆς αὐξήσεως τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τῶν παρὰ τῆς τραπεζῆς καταθέσεων, εἶναι οὐχ ἥττον τεχνητή. Διότι ἡ μὲν αὐξήσις τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γραμματίων κυρίαν αἰτίαν ἔχει τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, ἣτις ἐπεβλήθη κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1877 συνεπεία τῶν δανείων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ δὲ αὐξήσις τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἔχει αἰτίαν τὸ ἐξ 60 ἑκατομμυρίων λαχειοφόρον δάνειον τῆς Τραπεζῆς, ἐκδοθὲν μὲν κατὰ τὸ 1880, ἀλλὰ κα-

ταβαλλόμενον εἰς δόσεις, ὧν ἡ τελευταία λήγει τῇ 5 Δεκεμβρίου 1884. Ἡ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1876, ἦτοι πρὸ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἔφθανεν εἰς δραχ. 36,034,217, κατὰ δὲ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1882 ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 102,824,056, ὥστε ἠύξησε κατὰ δραχ. 66,789,839, ὑπερβάσα ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δανείου ἐκ δραχμῶν 66,071,152 κατὰ δραχ. 718,687. Χάρις δὲ εἰς τὴν περὶ συναμολογήσεως τῶν δανείων τούτων σύμβασιν τοῦ 1880, ἡ Τράπεζα ἐδικαιοῦτο νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1882 γραμμάτια ἐκ δραχμῶν 134,862,229, ἦτοι νὰ ὑπερβῇ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν χορηγηθὲν δάνειον κατὰ δραχ. 32,756,860 πλέον τὸ ἐν κυκλοφορίᾳ ποσὸν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1876, ἦτοι ὁμοῦ κατὰ δραχ. 68,791,077.

Ἀπέναντι τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατεβλήθησαν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1882 δραχμαὶ 46,931,064 ὥστε ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἐπῆλθεν αὐξήσις τῆς γενικῆς κυκλοφορίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ δραχ. 113,720,903, ποσὸν, ὅπερ προσεγγίζει εἰς τὴν ὀλικὴν τῆς γενικῆς κυκλοφορίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς αὐξήσιν, ἀνελοθούσαν εἰς δραχ. 127,374,556.

Ἡ γενικὴ κυκλοφορία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1874 μέχρι τοῦ ἔτους 1882 παριστᾷ τὰ ἑξῆς εἰς παλαιὰς δραχμὰς πορίσματα: Τῷ 1874 δραχ. 99,748,864, τῷ 1875 δρ. 96, 753, 141 (μείωσις 2,995,723), τῷ 1876 δρ. 98,194,939 (αὐξήσις 1,441,798), τῷ 1877 δρ. 110, 265,238 (αὐξήσις 12,070,299), τῷ 1878 δρ. 130,411,169 (αὐξήσις 20,145,931), τῷ 1879 δρ. 129,564,789 (μείωσις 846,380), τῷ 1880 δρ. 156,841,209 (αὐξήσις 27,276,420), τῷ 1881 δρ. 203,430,276 (αὐξήσις 46,589,067, τῷ 1882 δρ. 225,569,495 (αὐξήσις 22,139,219). — Τὸ ὅλον τῶν

ένιαυσίων ἀυξήσεων ἀναβαίνει εἰς δρ. 129,662,734, καὶ τὸ ὅλον τῶν ένιαυσίων μειώσεων ἀναβαίνει εἰς δρ. 3,842, 103· ἤτοι πλεονάζουσιν αἱ ἀυξήσεις κατὰ δρ. 125,820,631.

Ἡ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ τὴν περίοδον 1874—1882 ἔχει εἰς π. δρ. ὡς ἐξῆς: Τῷ 1874 δρ. 39,729,116, τῷ 1875 δρ. 36, 152,121 (μείωσις 3,576, 995), τῷ 1876 δρ. 36,034,218 (μείωσις 117,903), τῷ 1877 δρ. 43,663,815, (αὔξησις 7,629 597), τῷ 1878 δρ. 60,506,220 (αὔξησις 16,842,405), τῷ 1879 δρ. 51,510, 878 (ἐλάττωσις 8,995,342), τῷ 1880 δρ. 65,289,800 (αὔξησις 13,778,922), τῷ 1881 δρ. 95,142,116 (αὔξησις 29, 852,316), τῷ 1882 δρ. 102, 824,056 (αὔξησις 7,681,940. — Τὸ ὅλον τῶν ένιαυσίων ἀυξήσεων ἀναβαίνει εἰς δρ. 75,785, 180, καὶ τὸ ὅλον τῶν ένιαυσίων μειώσεων εἰς δρ. 12,690, 240, ἤτοι πλεονάζουσιν αἱ ἀυξήσεις κατὰ δρ. 63,094,940.

Αἱ κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1874—1875 ἐντόχος καὶ ἀτόχοι καταθέσεις καὶ παρακαταθηκαὶ παριστῶσιν εἰς π. δρ. τὰ ἐξῆς φαινόμενα: Τῷ 1874 δρ. 26,186,285, τῷ 1875 δρ. 26,705,193 (αὔξησις 518,908), τῷ 1876 δρ. 28,065,069 (αὔξησις 1, 359, 876), τῷ 1877, δρ. 32,371, 794 (αὔξησις 4, 306 725), τῷ 1878 δρ. 36,022,647 (αὔξησις 3, 650,853), τῷ 1879 δρ. 44, 299,376 (αὔξησις 8,276, 729), τῷ 1880 δρ. 57,824,935, (αὔξησις 13,525,669), τῷ 1881 δρ. 73, 545,152 (αὔξησις 15,720,217), τῷ 1882 88,042,366 (αὔξησις 14, 497,214.— Τὸ ὅλον τῶν ένιαυσίων ἀυξήσεων ἀνέβη εἰς δρ. 61,856,081.

Συνδυαζόμενοι οἱ ἐν ταῖς τρισὶ προηγουμέναις παραγράφουσι ἀυξήσεως καὶ μειώσεως ἀριθμοὶ τῆς γενικῆς κυκλοφορίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς τοὺς τῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τοὺς τῆς κινήσεως τῶν ἐντόχων καὶ ἀτόχων καταθέσεων καὶ τῶν παρακαταθηκῶν παριστῶσι ἐν τῇ περιόδῳ τῶν ἐτῶν 1875—1882 τὰ ἐξῆς φαινόμενα: τῷ 1875 μείωσις κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμμα-

τίων, 3,576,992 ἀυξήσις 518,908 καταθέσεων καὶ παρακαταθηκῶν μείωσις γενικῆς κυκλοφορίας 2,995,723· τῷ 1876 μείωσις τραπεζογραμματίων 117,903, ἀυξήσις καταθ. παρακατ. 1,359,876, ἀυξήσις γεν. κυκλοφορίας 1,441,798· τῷ 1877 ἀυξήσις τραπεζογρ. 7,629, 597, ἀυξήσις καταθ. παρακατ. 4,306,725, ἀυξήσις γεν. κυκλοφορίας 12,070 299· τῷ 1878 ἀυξήσις τραπεζογρ. 16,842,405, ἀυξήσις καταθέσεων παρακαταθηκῶν 3,650,853, ἀυξήσις γεν. κυκλοφορίας 20,145,931· τῷ 1879 μείωσις τραπεζογρ. 8,995,342, ἀυξήσις καταθέσεων παρακαταθηκῶν 8,267,729, μείωσις γεν. κυκλοφορίας 846,380· τῷ 1880 ἀυξήσις τραπεζογρ. 13,778, 922, ἀυξήσις καταθέσεων παρακαταθηκῶν 13,525,559, ἀυξήσις γεν. κυκλοφορίας 27,276,420· τῷ 1881 ἀυξήσις τραπεζογρ. 29,852,316, ἀυξήσις καταθ. παρακαταθ. 15, 720,217, ἀυξήσις γεν. κυκλοφορίας 46,589,067· τῷ 1882 ἀυξήσις τραπεζογραμ. 7,681,940, ἀυξήσις καταθέσεων παρακαταθ. 14,497,214, ἀυξήσις γεν. κυκλοφορίας 22,139, 219. Ἡ ὀλική κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1875—1882 ἀυξήσις τῆς μὲν κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἀνέρχεται εἰς δρ. 63,094,940, τῶν δὲ καταθέσεων καὶ παρακαταθηκῶν εἰς δρ. 61,856,081, ἤτοι ὁμοῦ εἰς δρ. 124,951, 021, τῆς δὲ γενικῆς κυκλοφορίας εἰς δρ. 125,820,631. Ὡστε ἢ ἐκ τῶν ἄλλων μερίδων διαφορά περιορίζεται εἰς δρ. 969,610.

Σ. Γ. ΦΛΩΡΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙ.

Ἡ εἰσαγωγή τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων, ἐν τοῖς ἰδρύμασι τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀποτελεῖ θέμα περισπούδαστον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ νόμος ΑΡΙΘ' τῆς 31 Μαρτίου 1883 ἐκανόνισε τὰ ἐξῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ ἐλληνικά σχολεῖα.

Εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους, τὰ τε δημόσια καὶ τὰ ἰδιοσυντήρητα, εἰσάγονται ὡς τακτικὸν ὑποχρεωτικὸν μάθημα αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις. Ἡ Κυβέρνησις δύναται διὰ Β. διατάγματος νὰ εἰσαγάγῃ τὸ μάθημα τοῦτο, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐφικτὸν, καὶ εἰς τὴν τρίτην τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

Ὁ μερικὸς βαθμὸς τοῦ μαθήματος τούτου, ἀποτελούμενος ἐκ τοῦ ἀθροίσματος δύο εἰδικῶν ἀριθμῶν, ὧν ὁ μὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς ἀσκήσεσι δεξιότητα καὶ ἐπίδοσιν, ὁ δὲ εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀσκήσεις πειθαρχικὴν διαγωγὴν, προστίθεται εἰς τὸ διαιρετὸν ἀθροισμα τῶν μερικῶν βαθμῶν ἐν ἅπασιν τοῖς μαθήμασιν. Εἰς δὲ τοὺς διαιρέτας προστίθεται ὡς διαιρέτης διὰ τὸ μάθημα τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων ὁ ἀριθμὸς 2.

Ἀπαλλάσσονται, τῇ αἰτήσει των, τῆς ὑποχρέωσης τοῦ μετέχειν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων μόνον ὅσοι τῶν μαθητῶν θεωρηθῶσιν ἀνίκανοι δι' ἀποφάσεως συμβουλίου, συγκροτουμένου ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς φρουρᾶς, ἐνὸς στρατιωτικοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου γυμνασιάρχου τοῦ δημοσίου γυμνασίου, ἢ τοῦ εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ ἰδιοσυντήρητον.

Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων, ὡς καὶ αἱ πλατεῖαι ἐν αἷς θέλουσιν ἀσκεῖσθαι οἱ μαθηταί, κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ὑπουργῶν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Οἱ μαθηταί θέλουσι φέρει κατὰ τὰς ἀσκήσεις ὁμοίομορφον χιτῶνιον ἐκ λινοῦ ὑφάσματος καὶ πιλίτκον. Εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους μαθητάς, τοὺς φέροντας περὶ τῆς ἀπορίας αὐτῶν προσήκουσαν πιστοποιήσιν τοῦ οἰκείου δημάρχου, θέλει χορηγεῖσθαι ἢ κεκανοτισμένη στολὴ ἐτοίμη, δαπάναις τοῦ δημοσίου.

Αἱ ἀπουσίαι τῶν μαθητῶν κατὰ τὰς ἀσκήσεις σημειοῦνται ὑπὸ τοῦ προγυμνάζοντος ἀνθυπασπιστοῦ ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ προσκλήσεως, εἰς δὲ τοὺς μὴ προσερχομένους τακτικῶς εἰς τὰς ἀσκήσεις μαθητάς, τοὺς δεικνύοντας ἀσύγ-

γνωστον περὶ αὐτὰς ἀδιαφορίαν καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε περιπίπτοντας εἰς ἀντιπειθαρχικὰ παραπτώματα κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἀσκήσεων, ἐπιβάλλονται αἱ κεκανοτισμένοι γυμνασιακαὶ ποιναὶ ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προγυμνάζοντος ἀνθυπασπιστοῦ.

Εἰς ἕκαστον γυμνάσιον, ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι ἐφικτὸν, καὶ εἰς ἕκαστον ἑλληνικὸν σχολεῖον, διορίζεται εἰς ἀνθυπασπιστῆς τοῦ πεζικοῦ ὡς προγυμναστής, βοηθούμενος ὑπὸ ὑπαξιωματικῶν κατωτέρων, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀμοιβή, ὀριζομένη καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Αἱ κατὰ τόπους ἀνώτεροι στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὀφείλουσι νὰ ἐπιβλέπωσι τὴν κανονικὴν πρόοδον τῶν ἀσκήσεων. Εἰς τοὺς μαθητάς οὐδεὶς ἀπονέμεται διακριτικὸς βαθμὸς. Διὰ Β. διατάγματος κανονισθήσονται τὰ περὶ τῶν ὀπλων, ὧν γενήσεται χρῆσις κατὰ τὰς ἀσκήσεις, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ δὲ τοῦ διατάγματος τῆς 14 Ἀπριλίου 1883 ἐξετάθη τὸ μέτρον τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων καὶ εἰς τὰ Διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους. Κατὰ τὸ διάταγμα τοῦτο αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις εἰσάγονται εἰς τὰ διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους ὡς μάθημα ὑποχρεωτικόν, ἐπιδρῶν ἐπὶ τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ κατὰ τοὺς προβιβασμούς. Κατὰ δὲ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ ὁ μερικὸς βαθμὸς, οὗ ἠξιώθη ὁ μαθητῆς ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς ἀσκήσεσι, πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν 2.

Τοῦ περὶ διδασκαλείων ΧΘ' νόμου ἀπαιτοῦντος σῶμα ἀρτιμελὲς παρὰ τῶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον νεωστὶ κατατασσομένων, οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξαιρεθῇ τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων πλὴν ἂν, ὧν ἐκ τῶν παλαιῶν δημοδιδασκάλων, προσαγάγῃ ἀπόδειξιν δύο ἱατρῶν, ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδί-

κου μαρτυρούντων, ὅτι ἔχει ὀργανικὴν τινα πάθησιν, παρακωλύουσιν αὐτὸν ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων.

Αἱ ἀπουσίαι ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων καταλογίζονται κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσκλήσεως καὶ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς εἰς ἐξέτασιν προσελεύσεως.

Οἱ μαθηταὶ φέρουσι κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἀσκήσεων πιλίσκον κυανοῦν καὶ χιτώνιον κυανοῦν, ἅτινα χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἔτοιμα εἰς αὐτούς. Ταῦτα παραδίδονται τοῖς μαθηταῖς κατὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐπὶ ἀποδείξει καὶ φέρουσι ἕκαστον ἴδιον ἀριθμόν, ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸν τῶν μαθητῶν, ἀναγεγραμμένων ἐν ἰδίῳ μητρώῳ, τηρουμένῳ ὑπὸ τοῦ γυμνάζοντος ἀξιωματικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ὥραν τῶν ἀσκήσεων οἱ μαθηταί, ἐπιστρέφοντες ἐν σώματι εἰς τὸ διδασκαλεῖον, καταθέτουσιν αὐτὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ θέσει. Ταῦτα δὲ ἰσχύουσι καὶ περὶ τοῦ ὄπλου καὶ τῆς σκευῆς ἑκάστου μαθητοῦ, ὧν ὁ καθαρισμὸς ἐπιβάλλεται εἰς ἕκαστον.

Οὐδεὶς μαθητῆς δύναται νὰ λάβῃ ἐνδεικτικὸν ἢ ἀπολυτήριον, ἂν μὴ ἐγγχειρῆσιν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ διδασκαλείου ἀπόδειξιν, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ γυμνάζοντος ἀξιωματικοῦ, βεβαιούσαν, ὅτι παρέδωκε τὸ χορηγηθὲν αὐτῷ ὄπλον, τὴν σκευὴν, τὸ πιλίσκιον καὶ τὸ χιτώνιον.

Οἱ μαθηταὶ τῆς πρώτης τάξεως διδάσκονται τὰς ἀσκήσεις, τὰς περιλαμβανομένας ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τῶν ἀσκήσεων τοῦ στρατιώτου τοῦ πεζικοῦ, κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς 9 Ἀπριλίου 1876, οἱ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τὰς τοῦ τρίτου τμήματος τῶν αὐτῶν ἀσκήσεων, καὶ οἱ τῆς τρίτης τάξεως τὰς τοῦ τετάρτου τμήματος.

Ἡ ἀνωτέρω στρατιωτικὴ ἀρχὴ τῆς ἐδρας τοῦ διδασκαλείου ὀφείλει νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν πρόοδον τῶν ἀσκήσεων, ἐπιτηροῦσα τὴν παρὰ τοῦ γυμνάζοντος ἀξιωματικοῦ ἐπιμελὴ καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν κεκανονισμένων.

Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προκειμένου διατάγματος, ἐπιτρέπεται ἢ ἐκγύμνασις πασῶν τῶν τάξεων

τοῦ διδασκαλείου ὁμοῦ, ὅπως ἐκγυμνασθῶσι καὶ οἱ ἤδη εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις κατατεταγμένοι μαθηταί. Γ. Δ.

ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΑΣ.

Ἡ ἀσφάλεια τῆς διὰ τῶν σιδηροδρόμων συγκοινωνίας διατελεῖ ὑπὸ εἰδικούς ὄρους καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην ἰδιαιτέρας νομοθετικῆς προνοίας. Οἱ κίνδυνοι τοῦ ἐγκλήματος λαμβάνουσιν ἄλλον χαρακτήρα ὑπὸ εἶδος συγκοινωνίας, τὸ ὁποῖον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶναι κίνδυνος τρέχων. Τοιοῦτοτρόπως παρατηροῦμεν ὅτι ἀπανταχοῦ ἐλήφθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μέτρα δραστήρια εἰς ἀποσόθησιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα ἀπειλοῦσι τὴν σιδηροδρομίαν. Πρόκειται περὶ τῆς σημαντικωτέρας βάσεως τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, καὶ ἐπομένως πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν διατάραξιν τῆς ἀνάγεται εἰς κρισιμωτάτην τῆς πολιτείας λειτουργίαν. Ἴδου πῶς τὸ θέμα τοῦτο ἐκανονίσθη παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου ΑΡΚΒ' τῆς 12 Ἀπριλίου 1883 :

Ἐστὶς ἐπιτήδης βλάπτει ἢ μετακινεῖ σιδηρᾶν ὁδόν, ἢ θέτει ἐπ' αὐτῆς λίθους ἢ ἄλλα πράγματα, δυνάμενα νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐλευθέραν κίνησιν ἢ κυκλοφορίαν ἀμαξοστοιχιῶν ἢ ἀμαξῶν, ἢ ἐνεργεῖ οἵανδήποτε ἄλλην πράξιν, δυναμένην νὰ φέρῃ τὴν παρακώλυσιν τῆς ἐλευθέρας κινήσεως, τὴν σύγκρουσιν ἢ ἐκτροχισμόν αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτῆν.

Ἄν ἐκ τῆς τοιαύτης πράξεως ἐπῆλθε σύγκρουσις ἢ ἐκτροχίασις ἀμαξῶν, ἀνευ βλάβης εἰς ἀνθρώπους, ἐπιβάλλεται ἢ ποινὴ τῶν προσκαιρῶν δεσμῶν· ἂν ἐπῆλθε τραυματισμὸς ἀνθρώπου, ἐπιβάλλεται ἢ ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν· ἂν δ' ἐπῆλθε θάνατος ἀνθρώπου ἐπιβάλλεται ἢ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ἐστὶς ἐξ ἀμελείας, ἀπροσεξίας, ἀπερισκεψίας, ἢ ἀνεπιτηδειότητος, ἢ ἐνεκεν ὀλιγωρίας περὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν νόμων ἢ τῶν κανονισμῶν τῶν διεπόντων τὰ τῶν σιδη-

ροδρόμων, γίνεται παραίτιος, ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς οδοῦ ἢ ἐν τοῖς σταθμοῖς, ἐνὸς τῶν ἐν τῇ ἡγουμένῃ παραγράφῳ μνημονευομένων ἀποτελεσμάτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἐπῆλθε σύγκρουσις ἢ ἐκτροχιάσις ἀμαξῶν ἄνευ βλάβης εἰς ἀνθρώπους· μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἂν ἐπῆλθε τραυματισμὸς ἀνθρώπου· καὶ μὲ φυλάκισιν δύο τοῦλάχιστον ἐτῶν, ἐὰν ἐπῆλθε θάνατος ἀνθρώπου.

Ὅστις ἔθηκε πῦρ εἰς ἀμαξοστοιχίαν ἢ ἀμαξάν σιδηροδρόμου φέρουσαν ἐπιβάτας, ἢ εἰς ἀμαξάν μὴ φέρουσαν μὲν ἐπιβάτας ἀλλ' ἀποτελοῦσαν μέρος τοιαύτης ἀμαξοστοιχίας, τιμωρεῖται α) μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐξερράγη τὸ πῦρ, β) μὲ θάνατον, ἂν ἐξερράγη τὸ πῦρ. Ὅστις ἔθηκε πῦρ εἰς ἀμαξοστοιχίαν ἐμπορευμάτων τιμωρεῖται, α) ἂν δὲν ἐξερράγη τὸ πῦρ, μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, β) ἂν ἐξερράγη, μὲ ἰσόβια δεσμὰ, γ) ἂν ἐπῆλθε θάνατος ἀνθρώπου, μὲ θάνατον. Ὅστις ἔθηκε πῦρ εἰς ἀμαξοστοιχίαν ἢ ἀμαξάν σιδηροδρόμου, μὴ φερούσας ἐπιβάτας ἢ ἐμπορεύματα, ἢ εἰς ἀμαξάν μὴ ἀποτελοῦσαν μέρος ἀμαξοστοιχίας, φερούσης ἐπιβάτας ἢ ἐμπορεύματα, τιμωρεῖται α) μὲ φυλάκισιν ἂν τὸ πῦρ δὲν ἐξερράγη, β) εἰρκτὴν ἂν τὸ πῦρ ἐξερράγη. Ὅστις μεταδίδει τὸ πῦρ εἰς ἀμαξοστοιχίαν ἢ ἀμαξάν σιδηροδρόμου, πυρπολῶν ἐπίτηδες ἀντικείμενα, τεθειμένα οὕτως, ὥστε νὰ μεταδώσωσιν εἰς ἐκεῖνας τὸ πῦρ, τιμωρεῖται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς ὡς νὰ ἔθηκεν ἀπ' εὐθείας τὸ πῦρ. Ὁ ἐνοχος ἐμπρησμοῦ ἐξ ἀμελείας, ἂν ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ ἐπῆλθε θάνατος ἀνθρώπου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν· ἂν ἐπῆλθε τραυματισμὸς ἀνθρώπου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν· ἂν δὲ ἐπῆλθον μόνον βλάβαι εἰς ἀμάξας ἢ ἄλλα πράγματα, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ μέχρι δύο ἐτῶν.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιστάσεις ἐπεξετάθησαν οἱ ὀρισμοὶ τῶν ἐπομένων ἄρθρων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

(413) Ἐκρηξίς πυρὸς ὑπάρχει ὡσάκις τὸ πῦρ μεταδοθῆ εἰς ἄλλα πράγματα, ἐκτὸς τῶν ἐμπρηστικῶν ὑλῶν.

(414) Ἡ ὑποτροπὴ ἢ συρροή ἐπισύρει εἰς τοὺς ἐμπρησμοὺς τὸ ἀμέσως βαρύτερον εἶδος τῆς ποινῆς τότε μόνον, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ καταδικασθῆ εἰς τὸν ὑπότροπον ποινὴ τοῦ αὐτοῦ εἶδους μὲ τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπέφερε πρότερον, 2) ὅταν ἐκ τῶν συρρεόντων ἐμπρησμῶν τοῦλάχιστον οἱ τρεῖς ἀξιοποιονότεροι ἤθελον τιμωρεῖσθαι μὲ ποινὴν τοῦ αὐτοῦ εἶδους.— Ἡ τοιαύτη μετάβασις ἀπὸ τὴν ἀμέσως βαρυτέραν ποινὴν δὲν συμβαίνει ποτὲ ὡς πρὸς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ἐὰν ἡ πράξις καθ' ἑαυτὴν δὲν ἐπισύρῃ τὴν τοιαύτην ποινὴν.

(415) Ὅστις, βαλὼν πῦρ, ἐμποδίσῃ τὴν ἐκρηξίν αὐτοῦ ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς· ὅστις δὲ σβύσῃ ἀμέσως ὁ ἴδιος τὸ μόλις ἐκραγὲν πῦρ, εἰς τρόπον ὥστε δὲν προσέκυψε καμμία ἄλλη ζημία παρὰ τὴν συμβάσαν ἐκ μόνης τῆς ἐκρηξέως αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρις ἐξ μηνῶν, καὶ ὑποβάλλεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

(416) Ἐὰν τὸ πῦρ μετὰ τὴν ἐκρηξίν καὶ ἀφοῦ ἔφερε ζημίαν τινά, ἀλλὰ πρὸ τῆς περαιτέρω διαδόσεώς του σβεσθῆ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἐμπρηστοῦ, ἢ διὰ τῆς ἀθορυμῆτου προσπαθείας του, καταγινώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν ἀντὶ τοῦ θανάτου, πλὴν τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 409 ἀριθ. 1 ὠρισμένης περιπτώσεως, ἢ εἰρκτὴ ἀντὶ τῶν διὰ βίου δεσμῶν, ἢ φυλάκισις ἀντὶ τῶν πρόσκαιρων δεσμῶν, καὶ ἡ μέχρι ἐνὸς ἐτους φυλάκισις ἀντὶ τῆς εἰρκτῆς· ὡσάκις δὲ, ἂνευ ἐλαφρυντικῆς περιστάσεως, ἤθελεν ἀπαιτεῖσθαι ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως, πρέπει αὕτη νὰ ἐλαττωθῆ ἀναλόγως καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ ποτὲ τοὺς τρεῖς μῆνας.

(418) Ἐξαιρεῖται πάσης ποινῆς ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος αἴτιος τοῦ ἐμπρησμοῦ, ἐὰν τὸν καταπαύσῃ ὁ ἴδιος, ἢ διὰ τῆς ταχείας πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀγγελίας του δώσῃ ἀφορμὴν εἰς κατάπausιν ἢ ἀνακοπὴν τῆς διαδόσεως τοῦ πυρὸς.

Ἐν γένει ἡ ιδιότης τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ σιδηροδρόμου ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ προκειμένου νόμου.—Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν πᾶς μηχανικὸς ἢ ὁδηγὸς ἀτμαμάξης, ὅστις ἤθελεν ἐγκαταλείψει τὴν θέσιν του κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἀμαξοστοιχίας.

Πᾶσα παράβασις τῶν Β. διαταγμάτων ἢ τῶν διοικητικῶν κανονισμῶν, τῶν κεκυρωμένων διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ἀφωρόντων δὲ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἐν γένει διοίκησιν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν σιδηροδρόμων, μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω τρίτης παραγράφου, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 25—1000, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τὸ πλημμελειοδικεῖον δύναται ἐκτὸς τῆς χρηματικῆς ποινῆς νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ φυλάκισιν μέχρις ἐνὸς μηνός.

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ, ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΥΤΗΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ.

Οὐδεμία ἔννοια ἐν τῇ καθ' ὅλου ἐπιστήμῃ τόσο πολυτρόπως ἡμφισβητήθη, οὔτε τόσο διαφόρως ἐνοήθη, οὐδ' εἶναι τόσο ἀτελής, ὅσον ἡ ἔννοια τῆς πολιτείας.

Δὲν εἶναι δ' ἔργον τῆς περὶ διοικήσεως διδασκαλίας ν' ἀσχοληθῇ εἰς τὴν θεωρητικὴν ταύτην ἔννοιαν καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτῆς, δύναται μόνον κατὰ τὴν εἰδικὴν αὐτῆς πρόθεσιν τὰς ἐρεῦνας ἐκείνας νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς ἑαυτάς. Δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ ἔννοια, ἣν τὸ καθ' ἑαυτὴν ἐκζητεῖ, δὲν θὰ ἀναπτύξῃ οὐδὲ θὰ περιλάβῃ τὴν ἠθικὴν, λογικὴν, ἢ μεταφυσικὴν, ἀλλὰ τὴν διοίκησιν. Ἐὰν δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο, ἡ ἔννοια ἔχει ὀρθῶς, ἄλλως ὄχι. Δύναται ἐπίσης ἀπολύτως νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι οἰαδήποτε ἄλλη θεωρία, μὴ δυναμένη νὰ τύ-

χῇ τούτου, ἐνδεχόμενον νὰ ἔχῃ ἀξίαν ὡς πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν διαλεκτικὴν, οὐδέποτε ὁμως ὡς πρὸς τὸν ἀληθῆ πολιτικὸν βίον. Ἡ περὶ διοικήσεως διδασκαλία θὰ δυνηθῇ τέλος νὰ δηλώσῃ, ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδεμία τῆς πολιτείας ἔννοια ἔλυσε τὸ σπουδαῖον τοῦτο πρόβλημα· διότι μέχρις ἀναπτύξεως τῆς διοικήσεως οὐδεμία εἰσέτι πολιτικὴ διδασκαλία φιλοσοφικῶς προέβη· οὐχ ἤττον ὀφείλει ν' ἀπαιτῆ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο· καθ' ὅσον τὸ γερμανικὸν πνεῦμα τοιαύτην ἔχει ἰδιότητα, ὥστε καθ' ἡμᾶς ἡ σημασία ἐκάστου μέρους φύεται ἐκ τῆς καταληπτῆς αὐτοῦ ἀλληλουχίας· ἡ τελευταία καὶ ὑψίστη ἔννοια ἐξευγενίζει παρ' ἡμῖν τὰ ἐπακόλουθά της. Ὡστε οὐχὶ μόνον τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις τοῦ πνεύματος ἡμῶν ἀπαιτεῖ ἔννοιαν τῆς πολιτείας περιλαμβανούσαν καὶ τὴν διοίκησιν.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην λέγομεν, ὅτι οὐ μόνον τὴν ἀφηρημένην καὶ λογικὴν, ἀλλὰ τὴν ζῶσαν καὶ ἐνεργὸν τῆς πολιτείας ἔννοιαν πρέπει νὰ θέσωμεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς νομοθεσίας καὶ τῆς διοικήσεως.

Τὸ χαρακτηριστικὸν λοιπὸν γνώρισμα τῆς παραστάσεως ταύτης ἔγκειται ἐν ἐνὶ σημείῳ τοῦτό δ' ἐστὶν ἡ πρόσληψις τῆς ἔννοιας τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐν τῇ ἔννοια καὶ τῷ συστήματι τῆς νομοθεσίας. Αὕτη εἶναι ἡ ἀφετηρία διὰ τὴν ἐνεργὸν τῆς πολιτείας ἔννοιαν, καὶ τούτου ἕνεκα εἶναι ἀναγκαῖον, οὐ μόνον ἀπλῶς νὰ τὴν προσλάβῃ τις εἰς τὴν νομοθεσίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ θέσῃ βάσιν πρὸς κατάληψιν τῆς ζώσης πολιτείας τὴν ὀργανικὴν αὐτῆς συνοχὴν μετὰ τῆς νομοθεσίας.

Ἡ ἀπαιτήσις εἶναι τόσο φυσικὴ, ὥστε φαίνεται σχεδὸν εὐκόλον, βεβαίως ἀπλοῦν, νὰ ἐκπληρωθῇ· δι' ὃ καὶ τὸ ἐπιχειροῦμεν, καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον, ὡς ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῶν ἐπομένων.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ μὲν ἔχει ἀνάγκην τοῦ δέ· τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἐνταῦθα ἀνάπτυξιν· εἶναι προσέτι βέβαιον, ὅτι ἐντεῦθεν γεννᾶται ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, πάντες τὸ γνω-

ρίζομεν. Κατὰ ταῦτα εἶναι ἐπίσης βέβαιον, ὅτι ἡ κοινωνία αὕτη κατὰ τύπον ἴσως καὶ ἔκτασιν, βεβαίως ὁμως οὐχὶ κατ' οὐσίαν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ καθ' ἕκαστον ἀνθρώπου (ἀτόμου). Ὅθεν ἔχει αὕτη τὴν βᾶσιν τῆς ὑπάρξεώς της οὐχὶ ἐν τῇ ἐξ ὑποκειμένου βουλήσει, ἀλλ' εἶναι δεδομένη μετ' αὐτοῦ τοῦ ὑποκειμένου, ἔχει τὴν φύσιν τοῦ ὑποκειμένου, ὑπάρχει δι' ἑαυτῆς. Καλοῦμεν δὲ πᾶν τὸ ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὴν βᾶσιν τῆς ὑπάρξεώς του, προσωπικότητα. Δι' ὃ καὶ λέγομεν, ὅτι ἡ πολιτεία ἐν τῇ ὁλως γενικωτάτῃ αὐτῆς οὐσίᾳ εἶναι ἢ εἰς αὐτοτελῆ προσωπικότητα ἀναγομένη κοινωνία.

Τοῦτο εἶναι διακριτικόν· διότι, ἐὰν τοῦτο εἶναι πολιτεία, πρέπει τὸν ὀργανισμόν αὐτῆς νὰ κατανοήσωμεν διὰ ταύτης τῆς οὐσίας τῆς προσωπικότητος. Ὁ καθ' ἕκαστον, ὁ ἄνθρωπος αὐτός, εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ιδέας τῆς πολιτείας. Οὕτω δ' εὐρίσκομεν καὶ τὴν πρὸς τὰ περαιτέρω βᾶσιν. Διότι, ἐὰν ἡ πολιτεία εἶναι ἡ προσωπικὴ κοινωνία πάντων, τότε εἶναι καὶ ὑπέρτερος τῆς προσωπικότητος τύπος. Ὁ ὑπέρτερος ὁμως τύπος δὲν σημαίνει τὴν μείζονα ἔκτασιν, ἀλλ' εἶναι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἔννοιαν ἢ ὑπερτέρα ἀνάπτυξις τοῦ προσωπικοῦ βίου. Τοῦτο δὲ πρέπει ὡς ἐξῆς νὰ νοηθῆ, ὅτι πάντα τὰ καθ' ἕκαστον γνωρίσματα τοῦ προσωπικοῦ βίου, τὰ ἐν ἡμῖν ἀδηλα, συμμεμιγμένα, καὶ συμπεφυρμένα, ἐν τῷ ὑπερτέρῳ τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν τύπῳ, ἐν τῇ πολιτείᾳ, καθίστανται ἀνεξάρτητα. Ὅτι ἐν ἡμῖν κεῖται ἀτελές, ἐν τῇ πολιτείᾳ εἶναι αὐτοτελές. Ἐκαστον γνώρισμα, ὅπερ ἐγὼ ἐν ἑαυτῷ αἰσθάνομαι, καὶ ὅπερ ἐν ὠρισμένη μόνον ἀφορμῇ φαίνεται, ἐν τῇ πολιτείᾳ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν γνωρίζεται ὡς ὄργανον αὐτοτελές καὶ ἐν ἐνεργείᾳ. Ἐν τῇ πολιτείᾳ πρῶτον γίγνεται καθ' ἕκαστον δῆλον, ὅπερ ἐν ἐμοὶ ὡς ὄλον φαίνεται μὴ ἀνεπτυγμένον. Πράγματι ἐν τῇ κατοπτέσει τῆς πολιτείας βιω τὸν δεύτερον ὑπέρτερον ἐμοῦ βίον, καὶ τούτου ἔνεκα παραδίδομαι αὐτῷ βουλήσει καὶ ἔργῳ· διότι εἶναι καὶ ἡ ὑπερτέρα τούτου μορφή, πρὸς ὃν ἐγὼ

ὡς ἄτομον πράγματι εἶμαι ἀνίκανος, πνευματικῶς δὲ μόνον εἰμὶ προωρισμένος.

Ἐὰν λοιπὸν θέλω νὰ κατανοήσω τὴν πολιτείαν, πρέπει ἐμὲ αὐτὸν νὰ κατανοήσω. Ἐφ' ὅσον θεωρῶ ἑμαυτὸν ὡς κατ' ἑμαυτὸν ὑπάρχοντα, εὐρίσκω οὐσίαν καὶ ἐνέργειαν τῆς ὀργανικῆς πολιτείας· καὶ τοῦτο κατὰ βᾶσιν εἶναι ἀπλοῦν.

Διότι πρῶτον ἐγὼ αὐτὸς εἰμὶ τὸ ἀπέναντι παντός ἄλλου ἀπολύτως ἀνεξάρτητον· τὸ δὲ στοιχεῖον τοῦτο τῆς προσωπικότητος καλοῦμεν ἐγὼ, ὅπερ δὲν εἶναι ἐπακολούθημα, ἀλλ' ὑπάρχει καθ' ἑαυτό, εἶναι τὸ ἀπολύτως γενικὸν ἐν τῷ ἐμῷ βίῳ· ἐν ἑαυτῷ οὔτε νὰ τὸ νοήσω οὔτε νὰ τὸ ἴδω δύναμαι, ἀλλ' οὔτε νὰ τὸ ἀποδείξω ὡς καθ' ἕκαστον γεγονός· καὶ διὰ τοῦτο δύναμαι, ἐὰν θέλω, νὰ τὸ ἀρνηθῶ, οὐχὶ ὁμως καὶ ν' ἀμφιβάλλω περὶ αὐτοῦ.

Παρὰ τῷ ἐγὼ ἄρχεται καὶ ἡ διαδικασία τοῦ ἐμοῦ βίου, ἐμφαινομένη κατ' ἀρχᾶς ὡς ἡ πρᾶξις, δι' ἧς τὸ ἐμὸν ἐγὼ καθιστῶ ὡς περιεχόμενον ἐκείνου, ὅπερ ἐμοὶ φαίνεται· τὴν διαδικασίαν ταύτην ὀνομάζω β ο ὕ λ η σ ι ν. Εἶναι δὲ λίαν μακρὰ ἔρευνᾶ τὸ ἀναπτύξαι φαινομενολογικῶς τὴν βούλησιν.

Ἐν τῇ μακρᾷ ταύτῃ ἐρευνῇ δύναται τις νὰ πλανηθῆ ἢ καὶ νὰ ἔχη δίκαιον, τὸ βέβαιον ὁμως εἶναι, ὅτι ἐκάστη προσωπικότης τὴν βούλησιν, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν αὐθορισμὸν τοῦ ἑαυτῆς ἐγὼ εὐρίσκει ἐν τῇ ὑπάρξει· περὶ τούτου τοῦλάχιστον δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία.

Ἄλλ' ἡ βούλησις εἶναι ὁ αὐθορισμὸς τοῦ ἐμοῦ Ἐγὼ ἀπέναντι τοῦ ἀντικειμένου· τὸ ἀντικείμενον ἐν τῇ ἑαυτοῦ ὑπάρξει καὶ τῷ βίῳ παραμένει καὶ διαβιοῖ ἀδιαλείπτως, προσδιορίζον ἐμὲ καὶ δεσπόζον ἐμοῦ. Καλῶ δὲ τὸ ὑπάρχειν τοῦτο τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐμοῦ ἐγὼ καὶ τῆς ἐμῆς βουλήσεως φυσικόν, ἀπρόσωπον εἶναι. Ἀπέναντι ἐμοῦ εἶναι τοῦτο βέβαιον, δι' ἐμὲ ὁμως εἶναι καὶ καλεῖται ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην πραγματικότης· ἵνα λάβῃ δὲ τὸ ἐμὸν ἐγὼ ἐν τῇ πραγ-

ματικότητι ταύτη τὸν ἑαυτοῦ αὐθορισμὸν, πρέπει καὶ οὗτος νὰ γείνη πραγματικός. Πραγματικὸν δὲ γίγνεσθαι καλῶ, ἐὰν τὸ ἐμὸν ἐγὼ, καὶ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ καταστήσω περιεχόμενον δηλ. προσδιορισμὸν τοῦ πραγματικοῦ ἦτοι τῶν καθ' ἕκαστα ἀληθῶν πραγμάτων. Οὕτω τελεῖται δι-
αδικασία, δι' ἧς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐμοῦ αὐθορισμοῦ εἰ-
σάγω εἰς τὸν βίον τῶν ἀληθῶν πραγμάτων, καὶ τὰ ἐξαναγ-
κάζω νὰ ζῶσι τὸν ἐμὸν βίον. Τὴν διαδικασίαν ταύτην κα-
λῶ π ρ ᾶ ξ ι ν.

Ὅθεν τὸ Ἐ γ ῶ, ἡ Β ο ὑ λ η σ ι ς καὶ ἡ Π ρ ᾶ ξ ι ς εἶναι αἱ ἀπόλυτοι κατηγορίαι τοῦ προσωπικοῦ βίου. Ὅπου ἐν τού-
των ἐλλείπει, ὁ βίος ἐκλείπει· ὅπου ἐν τούτων συνταράσσεται,
συνταράσσεται καὶ ὁ βίος. Ἐν ἐκάστῳ γεγονότι τοῦ βίου
μου ἐνυπάρχουσι τὰ ἐγὼ, βούλησις καὶ πράξις.

Ἐὰν ὁμως ἀκριθέστερον ἐξετάσω, βλέπω, ὅτι δὲν δύναμαι
ταῦτα νὰ διαιρέσω ἐν ἑμαυτῷ. Τὸ ἐμὸν ἐγὼ δὲν δύναμαι ἐν
γένει αὐτοτελῶς νὰ ἐξετάσω· ἡ βούλησις μου μετὰ τῆς πρά-
ξεως εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη, τέλος κατανοῶ ἐν γένει
τὴν ἐμὴν ὑπαρξιν κατὰ πρῶτον ἐν τῇ ἐμῇ πράξει. Τοῦτο δ'
ἐστὶν ἡ ἐμὴ ἀτέλεια.

Ἄμα ὁμως ἐπέλθῃ ὁ ὑπέρτερος τῆς προσωπικότητος
τύπος (ἡ πολιτεία), συμβαίνει τὸ ἄνω εἰρημένον. Ἐκαστον
τῶν τριῶν τούτων στοιχείων καθίσταται ἀνεξάρτητον· Ἐ-
καστον λαμβάνει ἴδιον σῶμα, ἴδιον ὄργανισμὸν καὶ ἴδιον ὄ-
νομα. Τὸ ἐγὼ παρίσταται ἐν τῇ πολιτείᾳ ὡς ἡ ὑ π ε ρ τ ᾶ τ ῆ
π ο λ ι τ ι κ ῆ ἔ ξ ο υ σ ί α· τὴν καθ' ἑαυτὴν νοουμένην καὶ
αὐτοτελῶς ἐνεργοῦσαν τῆς πολιτείας βούλησιν καλῶ ν ο -
μ ο θ ε τ ι κ ῆ ν ἔ ξ ο υ σ ί α ν· καὶ ἡ ἀπ' αὐτῆς κεχωρισμένη
ἐπίσης ἀνεξάρτητος πράξις μετὰ τῶν δυνάμεων καὶ ὀργανι-
σμῶν αὐτῆς εἶναι ἡ ἐ κ τ ε λ ε σ τ ι κ ῆ ἔ ξ ο υ σ ί α. Αὗται
εἶναι αἱ τρεῖς ἀπόλυτοι κατηγορίαι τῆς ζώσης πολιτείας ἐφ'
ὅσον νοῶ αὐτὴν ἀπέναντι τῆς πραγματικότητος ὡς καθ'
ἑαυτὴν ὑπάρχουσαν, ὡς ἀνεξάρτητον προσωπικότητα, ἀδιά-

φορον ἂν ἡ ἀνωτάτη πολιτικὴ ἀρχή, ἡ νομοθετικὴ καὶ ἡ
νομοτελεστικὴ ἐξουσία τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν τύπον, τοῦ-
το ἢ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα, τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ δίκαιον ἔχουσι.
Δι' αὐτῶν ἀκριβῶς ἡ πολιτεία εἶναι ἡ ὑπερτάτη μορφή τῆς
ἐπιγείου προσωπικότητος.

Ἄλλ' αἱ κατηγορίαι ἐκεῖναι οὐ μόνον κείνται παρ' ἀλλή-
λαις, ἀλλ' εἶναι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς προσωπικότητος ἑ ν. Τὸ
ἐνιαῖον δὲ τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐκάστη τούτων πληροῖ τὰς
λοιπὰς δύο. Ἐφ' ὅσον γίνεται τοῦτο, ζῆ καὶ ἡ πολιτεία· ἐὰν
ἐκλείψῃ μία τῶν ἐτέρων δύο, ἡ πολιτεία θνήσκει. Διὰ τοῦτο
λέγομεν, ὅτι ἐκάστη τούτων εἶναι ὄρος ὑπάρξεως τῶν ἐτέ-
ρων δύο. Τὸ ὑπὸ ὄρον δ' ὑπάρξεως τοῦτο ἐκφαίνεται ὡς λει-
τουργία αὐτῶν διὰ τὸ ὄλον, καθ' ὅσον ἐκάστη εἶναι ἀνεξάρ-
τητος. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ ἐπ' ἀλλήλας ἐπιδρᾶν τῶν τριῶν λει-
τουργιῶν ἐγκρατεῖται νῦν, ὅτι τὴν πολιτείαν καλοῦμεν ὁ ρ γ α -
ν ι κ ὸ ν β ί ο ν· καὶ τοῦτον τὸν ἐνεργὸν τῆς προσωπικότη-
τος τῆς πολιτείας ὄργανισμὸν, ἐν ᾧ ἀνώτατος ἀρχων, νομο-
θεσία, καὶ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀποτελοῦσιν ὄρον ὑπάρξεως
ἀλλήλων, καὶ γεννῶσιν ἐν αὐταῖς ἐνεργείας, καλοῦμεν μιᾶ
λέξει ν ο μ ο θ ε σ ί α ν τῆς πολιτείας.

Τούτου δ' οὕτως ἔχοντος, εἶναι ἐπίσης ὁ ἄλλο πού ἤδη κεῖ-
ται ἡ περαιτέρω πρόθεσις. Ἐκαστον τῶν τριῶν ἐκείνων στοι-
χείων τῆς νομοθεσίας ὑφίσταται· διότι εἶναι καὶ ἀνεξάρτητον,
ἰδιαιτέρος καθ' ἑαυτὸν ὄργανισμός. Ἐκαστος θέλει καθ' ἑαυ-
τὸν νὰ ἐξετάζεται, ἕκαστος θέλει νὰ εἶναι νέας διδασκαλίας
ἀντικείμενον. Καὶ οὕτως ὑπάρχει μία ὀργανικὴ περί πολιτείας
διδασκαλία. Ἄλλ' αὕτη διατελεῖ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ εἰρ-
μοῦ τῶν σκέψεων τοῦ σκεπτομένου. Ὅπου ὁ ὄργανισμὸς ἐ-
κείνος ἀντιπαρατίθεται ἐν διακοσμήσει ἀπέναντι τοῦ ἰδίου
τύπου τοῦ διὰ τὸ ἄτομον ἰσχύοντος ὑφίσταται τὸ δ η μ ὸ -
σ ι ο ν δ ῖ κ α ι ο ν. Ὅθεν ἡ νομοθεσία τῆς πολιτείας, διαμορ-
φουμένη οὐχὶ πλέον ἐκ τῆς ἀφηρημένης οὐσίας τῆς προσω-
πικότητος τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἐκ τοῦ πραγματικοῦ αὐτῆς

βίου, γίγνεται δὲ καιὸν νομοθετικὸν, περιέχον τὸ δημόσιον δίκαιον τοῦ ἀνωτάτου τῆς πολιτείας ἄρχοντος, τῆς νομοθετικῆς καὶ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας ὡς τὸν πραγματικὸν τύπον καὶ διακόσμησιν τῆς δεδομένης πολιτείας ἐν δεδομένῳ χρόνῳ.

Ἐτερόν τι λοιπὸν εἶναι τὸ ἐρευνᾶν τὰς δυνάμεις, αἵτινες παράγουσι τὸν ὠρισμένον τοῦτον τύπον δεδομένου τινὸς νομοθετικοῦ δικαίου, καὶ προκαλοῦσιν ἐν αὐτῷ τὴν διηνεκῆ παραλλαγὴν, καὶ ἕτερον τὸ προσδιορίζειν τὰς ἐννοίας ἐκεῖνας. Καλοῦμεν δὲ τὴν ἐρευναν ἐκείνην τῶν δυνάμεων τοῦ γίνεσθαι τῆς παραλλαγῆς τῶν νομοθεσιῶν ἱστορίαν τῆς νομοθεσίας. Αἱ νεώτεραι ἐρευναι κατέστησαν ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι αἱ δυνάμεις ἐκεῖναι, αἵτινες ἐκ τῶν ἀπολύτων κατηγοριῶν τῆς νομοθεσίας ἀποτελοῦσι τὰς θετικῶς ἰσχυοῦσας εἶναι αἱ τρεῖς μεγάλαι κοινωνικαὶ τάξεις, ἡ τῶν γενῶν, ἡ τῶν ἰδίως καλουμένων τάξεων, καὶ ἡ πολιτικοαστική.

Ἡ δὲ περὶ διοικήσεως διδασκαλία τὸ καθ' ἑαυτὴν προϋποτίθησι τὰς ἐννοίας ταύτας. Ἄλλ' ἡ ἡμετέρα περὶ διοικήσεως διδασκαλία ὀφείλει τοῦλάχιστον νὰ γινώσκῃ εἰς τίνα κοινωνικὴν τάξιν ἀνήκουσιν αἱ νομοθεσίαι ἡμῶν. Κατὰ τοῦτο δὲ οὐδεμία ὑφίσταται ἀμφιβολία. Ἡ νομοθεσία τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, εἶναι ἡ τῆς πολιτικοαστικῆς κοινωνίας, ἡ δὲ οὐσία αὐτῆς ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰς ἄλλας συνίσταται ἐν τούτῳ· ὅτι αὕτη ἐν ἐκάστῳ μέρει τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ τῆς πολιτείας προσλαμβάνει τὸν ἀuthorισμόν τῆς καθ' ἑκάστην προσωπικότητος, καὶ ἐν συνόλῳ κυροῖ. Τὴν ἀρχὴν δὲ ταύτην καλοῦμεν πολιτικοαστικὴν ἐλευθερίαν. Ὅθεν λέγομεν, ὅτι ἡ νομοθεσία τῆς πολιτικοαστικῆς κοινωνίας εἶναι ἐλευθέρα· ὅπερ εἶναι γνωστόν.

Ἄλλ' ἀπέναντι τῶν μέχρι τοῦδε παραστάσεων πρέπει ἀκριβῶς ἐνταῦθα ἡ περὶ διοικήσεως διδασκαλία νὰ μᾶς προβιβάσῃ ἐν ἔτι οὐσιώδες βῆμα περαιτέρω, εἶναι δὲ μεγάλης σημασίας νὰ παραστήσωμεν τοῦτο.

Καθ' ὅσον, ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε τὴν ὅλην ἐννοίαν καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς νομοθεσίας περιωρίσαμεν μόνον εἰς τὸν ἀνωτάτον πολιτικὸν ἄρχοντα καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ὀφείλομεν ἀνεπιφυλάκτως ν' ἀπαιτήσωμεν, ἵνα εἰς τὸ μέλλον ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ δικαίου ὡς ἀναπόσπαστον τῆς νομοθεσίας μέρος νὰ περιληφθῇ, καὶ καταστῇ ἀντικείμενον πραγματείας. Δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ παραμείνωμεν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς βουλομένης πολιτείας, ἔχομεν ἀνάγκη τῆς ἐννοίας τῆς ἐνεργούσης πολιτείας, καὶ μόνον ἐν τῇ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίᾳ ἐξαντλεῖται ἡ ἐννοία αὕτη. Κατανοοῦμεν ἀκριβῶς τοὺς ἱστορικοὺς λόγους, οἵτινες ἀνέστειλαν τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ὡς καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας νομοθεσίας· ἦλθεν ὁμως ὁ χρόνος, καθ' ὃν μετὰ τῆς διοικήσεως ὁ μέγας ὀργανισμὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καθίσταται ὡς ἡ πρόσεχῆς κλήρωσις τῆς ἐννοίας τῆς νομοθεσίας καὶ τοῦ δικαίου. Μόνον διὰ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας ἀποβαίνει ἡ πολιτεία καθ' ἑαυτὴν ζῶν τι ὅλον, καὶ μόνον μετ' αὐτῆς δύναται νὰ τραπῇ ὡς διοικήσις πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἥτις τὴν περιστοιχίζει καὶ τὴν πληροῖ. Τούτου ἕνεκα ὀφείλομεν νῦν ἔτι νὰ προτάξωμεν τὴν εἰκόνα τῆς ὅλης νομοθεσίας. Δι' αὐτῆς μόνης θὰ ἐπιτύχη ἡ διοικήσις τὴν πλήρη αὐτῆς διαύγειαν καὶ σημασίαν. Ἄλλ' ἀκριβῶς τούτου ἕνεκα πρέπει καὶ τὸ ἀκόλουθον, ὅταν εἶναι ὅλως σαφὲς δι' ἀμφοτέρα τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς νομοθεσίας, ν' ἀπαιτήσῃ εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν περὶ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας. Μόνον ὅταν ἡ εἰκὼν αὕτη συμπληρωθῇ, θὰ καταστῇ ἡμῖν σαφὴς ἡ οὐσία τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ νομοθετικοῦ αὐτῆς δικαίου.

Δι' ὃ θὰ προτάξωμεν τῆς ἐννοίας καὶ τῆς διδασκαλίας, τῆς διοικήσεως τὸ σύστημα τῆς νομοθεσίας, ὡς τὸν ὀργανισμόν τῆς ἀνωτάτης πολιτικῆς ἀρχῆς, τῆς νομοθεσίας καὶ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας. **I. A. ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΟΣ.**

ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΞΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΥ.

Κατά Νοέμβριον π. ἔ. ἐδημοσιευσεν ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις δύο ὑπομνήματα τῶν σιγαροφυλλοποιῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, τὸ μὲν πρὸς τοὺς λοιποὺς βιομηχάνους τῆς Ἑλλάδος, τὸ δὲ πρὸς τὴν Βουλὴν αὐτῆς. Ἄλλ' ἢ φορολογικὴ πολιτικὴ ἠκολούθει ἐκ προδιαγεγραμμένου σχεδίου τὴν ὁδὸν τῆς καὶ ἐποίει χρῆσιν τῆς ἐπὶ τῶν τύπων στηριζομένης ἰσχύος τῆς. Ὁ φορολογικὸς παραραλογισμὸς ἦτο αὐταπόδεικτος, ἐκ τούτου παρήγαγε τὸν ὅποιον ἐπέδωκε νόμον· εἶναι ὁ ΑΡΚΔ', τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις δύναται νὰ συνδυασθῶσι πρὸς τὰ εἰρημένα ὑπομνήματα καὶ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Τὸ δικαίωμα τῆς εἰς ὅλον τὸ Κράτος εἰσαγωγῆς καὶ τῆς πωλήσεως τοῦ σιγαροχάρτου ἀναγνωρίζεται ἀποκλειστικῶς ἀνήκον εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐνασκεῖται διὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ἰδιώτην, σωματεῖον καὶ νομικὸν πρόσωπον νὰ εἰσάγῃ ἔξωθεν ἢ κατασκευάζῃ ἐντὸς τοῦ Κράτους σιγαρόχαρτον καὶ παντὸς εἶδους χάρτην ἢ ἄλλην οὐσίαν, δυναμένην νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κατασκευὴν σιγάρων.

Τὸ ὑπὸ τοῦ δημοσίου πωλούμενον σιγαρόχαρτον φέρει ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ ἐκάστου φύλλου ἰδίαν σφραγίδα, προμηθεύεται ἀπὸ τὸ δημόσιον καὶ πωλεῖται ἀπὸ τοὺς ταμίας καὶ τελῶνας τοῦ Κράτους εἰς φυλλάδια ἀναλόγων διαστάσεων πρὸς λεπτὰ εἴκοσι τὰ περιέχοντα ἑκατὸν φύλλα, καὶ πρὸς λεπτὰ δέκα τὰ ἔχοντα πενήκοντα τοιαῦτα. Ὁ ἀγοράζων ποσότητα σιγαροχάρτων ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δρ. ἑκατόν, λαμβάνει προμήθειαν τέσσαρας ἐπὶ ταῖς ἑκατόν. Τὰς διαστάσεις τῶν φυλλαδίων, τὸ χρῶμα, τὸ σχῆμα καὶ τὰ ἐμβλήματα τῆς ἐπιτιθεμένης σφραγίδος, τὸν ἔλεγχον τῆς δια-

χειρίσεως, τὸν τρόπον τῆς προμηθείας καὶ πωλήσεως καὶ τὰ δικαιούμενα εἰς ἀπολαβὴν προμηθείας πρόσωπα, θέλει προσδιορίσει Β. διάταγμα.

Οἱ κατέχοντες ἤδη σιγαρόχαρτον ὀφείλουσιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ προκειμένου νόμου νὰ παραδώσωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν ἢ τελώνην ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἀξίας, ἢ ἐκτιμᾷ ὁ τελώνης, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφερείας, συμβουλευόμενοι καὶ δύο ἐμπόρους· τὸν τελώνην, ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, ἀντικαθιστᾷ ὁ ταμίαις. Ὁ μὴ δεχόμενος τὴν προσδιοριζομένην τιμὴν δύναται νὰ ἀποταμιεύσῃ εἰς τὴν διαμετακόμισιν κατὰ τὰς κεκανονισμένας διατυπώσεις τὸν χάρτην καὶ νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὸν ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ὁ μὴ ἐξαχθεὶς χάρτης περιέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τῆς ὀρισθείσης τιμῆς. Εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ὑπάγονται καὶ οἱ ἔχοντες καθ' ὁδὸν σιγαρόχαρτον.

Τὸ παρ' οἰουδήποτε εἰσαγόμενον σιγαρόχαρτον εἰς φύλλα ἀκέραια, φυλλάδια εἰς οἰονδήποτε σχῆμα, κατάσχεται καὶ παραδίδεται εἰς τὸ πλησιέστερον ἐπαρχιακὸν ταμεῖον ἢ τελωνεῖον· ὁ δὲ εἰσάγων αὐτὸ ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχ. μέχρι πεντακοσίων.

Ὁ πωλῶν σιγαρόχαρτον, μὴ ἐσφραγισμένον κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ μὴ προερχόμενον ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τοῦ δημοσίου, ἢ σιγάρα ἐκ χάρτου εἰσαχθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ μὴ περιβεβλημένα ταινίαν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον μέχρι δρ. 250, τὸ δὲ σιγαρόχαρτον καὶ λοιπὰ κατάσχονται.

Τὰς ἀνωτέρω ποινὰς ἐπιβάλλει ὁ ἀρμόδιος οἰκονομικὸς ἔφορος ἢ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐπὶ καταγγελίᾳ οἰουδήποτε ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως· κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, προσφυγὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διακαζομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1882 ΑΚΔ' νόμου.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἤτοι διὰ προμήθειαν νέου σιγαροχάρτου, ἀγορὰν τοῦ εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων εὐριστικομένου τοιοῦτου, κατασκευὴν φυλλαδίων, σφράγισιν, ἔντυπα καὶ λοιπὰ ἐξόδα, χορηγεῖται διὰ τὸ 1883 ἑκτακτος πίστωσις ὑπὸ τὸ κεφάλαιον ΙΗ' τοῦ Γεν. Προϋπολογισμοῦ ἐκ δραχ. 150,000.

Ἡ ἡμέρα, ἀφ' ἧς ἀρχεται ἡ ἰσχὺς τοῦ προκειμένου νομοθετήματος, ὀρισθῆσεται διὰ Β. διατάγματος.

ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Ἡ θνησιμότης κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς ὑπελογίσθη ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς ἐξῆς: Ἐπὶ 10,000 νεογεννητῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους δὲν μένουσιν εἰμὴ 7,675, ὥστε ἡ γῆ καταπίνει 2,025 ὑπάρξεις εὐθὺς ὡς ἡ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς γελόεσα φύσις ταῖς εἶπε «καλῶς ὀρίσατε», δηλαδή πλέον τοῦ πέμπτου τῶν προσκεκλημένων.

Ἐν Βελγίῳ ὁ Κατελέ ὑπελόγησεν, ὅτι ἐπὶ 100,000 γεννήσεων, μετὰ ἓνα μῆνα σώζονται 90,396, μετὰ δύο μῆνας 87,936, μετὰ τρεῖς μῆνας 86,175, μετὰ τέσσαρας μῆνας 84,720, μετὰ πέντε μῆνας 83,571, μετὰ ἕξ μῆνας 82,526, μετὰ ἓν ἔτος 77,528.

Ἐν τῷ Καντονίῳ τῆς Γενεύης ὁ Ἑσπὶν ὑπελόγησεν ἐν τῇ περιόδῳ τῶν ἐτῶν 1838—1845, ὅτι ἀπέθανον 320 νεογεννητὰ παιδιά κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα, 121 κατὰ τὴν δευτέραν, 95 κατὰ τὴν τρίτην, 49 κατὰ τὴν τετάρτην. Ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς πρώτης ἐβδομάδος 141, κατὰ τὴν δευτέραν 47, κατὰ τὴν τρίτην 40, κατὰ τὴν τετάρτην 31, κατὰ τὴν πέμπτην 22, κατὰ τὴν ἕκτην 20, κατὰ τὴν ἑβδόμην 19.

Ἐν Γαλλίᾳ, κατὰ τὸν Βροκά, ἡ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ζωῆς θνησιμότης ὑπελογίζετο ἐπὶ 100 γεννήσεων εἰς 22,27

κατὰ τὰ ἔτη 1806—1809, εἰς 20,26 κατὰ τὰ ἔτη 1835—1839 καὶ εἰς 17,63 κατὰ τὰ ἔτη 1860—1864. Ἡ ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος ἐν τῇ πρώτῃ ζωῇ, καθόσον προβαίνει ὁ αἰὼν, εἶναι διδιδαιτέρως χαρακτηριστικὸς.

Ἴδου πῶς ὁ Οὔσων ὑπολογίζει ἐπὶ 100 γεννήσεων τὴν θνησιμότητα τῆς τοῦ πρώτου ἔτους ἡλικίας μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν: Βαυαρία 37,07, Αὐστρία 24,78, Ὀλλανδία 19,73, Πρωσσία 18,22, Γαλλία 17,51, Βέλγιον 15,42, Ἀγγλία 15,24.

Ὑπελογίσθη ἡ θνησιμότης τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ζωῆς α) μεταξὺ τῶν γενιῶν, καὶ εὐρέθη ὅτι ἐπὶ 100 ἀρρένων ἀποθνήσκουσι 20 καὶ ἐπὶ 100 θηλέων 16, τὸ πέμπτον δηλαδή τοῦ πρώτου καὶ τὸ ἕκτον τοῦ δευτέρου. β) μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐξοχῆς, καὶ εὐρέθη κατὰ $\frac{1}{100}$ μείζων ἐν τῇ πόλει. γ) μεταξὺ ἀπόρων καὶ εὐπόρων συνοικιῶν, καὶ εὐρέθη μείζων ἐν ταῖς πρώταις. δ) μεταξὺ νομίμων καὶ μὴ νομίμων τέκνων, καὶ εὐρέθη κατὰ μὲν τὰ πρῶτα εἰς 22—25 τοῖς $\frac{0}{10}$, κατὰ δὲ τὰ δεύτερα εἰς 85—95 τοῖς $\frac{0}{10}$. ε) μεταξὺ ψυχρᾶς καὶ θερμῆς ὥρας τοῦ ἔτους, καὶ εὐρέθη μείζων κατὰ τὴν πρώτην. ς) μεταξὺ βορείου καὶ μεσημβρινοῦ κλίματος καὶ εὐρέθη ὅτι ἡ ψυχρὰ περίοδος εἶναι ὀλεθριότερα διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, 30—40 τοῖς $\frac{0}{10}$ ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ 50—54, ἐν Ἰταλίᾳ. Ὑπὸ ἑτέραν ἐποψίν εἰς τὰ θερμὰ κλίματα καὶ ἡ μεγάλη θερμότης ἐξασκεῖ καταστρεπτικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τοῦ πρώτου ἔτους ἡλικίας. Ὅσον μεσημβρινώτερος ὁ τόπος, τόσον ἡ θνησιμότης τοῦ πρώτου φυτωρίου τῆς ζωῆς μᾶλλον ἐντεταμένη.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Αἱ κατὰ τὴν πρώτην τριμηθίαν τοῦ ἔτους 1883 τελωνιακαὶ τῆς ἐπικρατείας εἰσπράξεις ἀναβιβάζονται ἐν συνόλῳ

ὕπο τῆς ἐσχάτως δημοσιευθείσης προσωρινῆς ἐπισήμου καταστατικῆς εἰς δρ. 5,541,524, ἐκ τῶν ὁποίων 4,385,472 ἀνήκουσιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, 542,340 εἰς τὴν ἐξαγωγὴν, 45,340 εἰς τὴν διαμετακόμισιν, 37,318 εἰς τὰ λαθρεμπόρια κλπ., 496,073 εἰς τοὺς ἐγγείους φόρους καὶ 34,978 εἰς τὰ δικαιώματα. Αἱ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1882 τελωνιακαὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας εἰσπράξεις ἀνέβαινον εἰς δρ. 4,967,142, ἐξ ὧν 4,070,181 ἀνήκον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, 210,486 εἰς τὴν ἐξαγωγὴν, 40,163 εἰς τὴν διαμετακόμισιν, 22,844 εἰς τὰ λαθρεμπόρια κλπ., 590,868 εἰς τοὺς ἐγγείους φόρους καὶ 32,598 εἰς τὰ δικαιώματα. Ὡστε καθόσον μεταβαίνομεν ἀπὸ τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1882 εἰς τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ 1883, παρατηρεῖται αὐξήσις τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων κατὰ δρ. 574,382

Ἰδιαιτέρως αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις τοῦ Μαρτίου 1883 διαιροῦνται κατὰ κεφάλαια ὡς ἑξῆς: Εἰσαγωγὴ δρ. 1,713, 929, Ἐξαγωγὴ 134,786 Διαμετακόμισις 17,194, Λαθρεμπόρια κλπ. 21,371, Ἐγγεῖοι φόροι 173,974, Δικαιώματα 15,065. Ἡ κατὰ λόγον τῶν ἐν τῷ μηνί τούτῳ εἰσπράξεων σημαντικότης τῶν διαφόρων τελωνείων παρίσταται κλιμακῆδόν ὡς ἑξῆς: Πειραιῶς δρ. 648,528, (εἰσαγωγὴ 622,964), Πατρῶν 270,960 (εἰσαγωγὴ 244,919), Βόλου 144,950 (εἰσαγωγὴ 141,984), Σύρου 211,664 (εἰσαγωγὴ 196,293), Κερκύρας 168,330 (εἰσαγωγὴ 88,049), Καλαμῶν 110,854 (εἰσαγωγὴ 62,877). Τὰ λοιπὰ τῶν τελωνείων ἔρχονται κατόπιν, ὑπολογιζομένων τῶν τελωνιακῶν ἐκάστου εἰσπράξεων ἕλαττον τῶν 100 χιλ. δραχμῶν.

Α. Γ.

ΕΞΑΚΡΙΒΩΞΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΙΣ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ.

Τὸ περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου πρὸς βοήθειαν καὶ περιθάλψιν τῶν ἐν τοῖς μεταλλείοις ἐργαζομένων ἐργατῶν

καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων Β. διάταγμα τῆς 31 Μαΐου 1882 ἀνέθεσεν εἰς τὴν διοικοῦσαν τὸ ταμεῖον τοῦτο ἐπιτροπὴν τὸν εἰδικώτερον κανονισμόν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν παθημάτων καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνεταί ἡ ἐξακρίβωσις αὕτη. Ὅθεν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως τῆς 27 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐδημοσιεύθη ὁ ἐπόμενος ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1883 τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς κανονισμός, ἐγκριθεὶς κατὰ τὸ διάταγμα καὶ ὑπὸ τοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Οἱ δικαιούμενοι εἰς περίθαλψιν ἐκ τῶν ἐν τοῖς μεταλλείοις ἐργαζομένων ἐργατῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εἰσίν:

Α'. Ὁ ἔνεκα τῆς ἐργασίας ἐν τοῖς μεταλλείοις παθὼν ἐργάτης καὶ ἀνίκανος ὡς ἐκ τούτου κατασταθεὶς προσωρινῶς.

Β'. Ὁ παθὼν ἐργάτης καὶ κατασταθεὶς διαρκῶς ἀνίκανος πρὸς μεταλλευτικὴν ἐργασίαν.

Γ'. Ὁ παθὼν ἐργάτης ἐν ταῖς μεταλλευτικαῖς ἐργασίαις καὶ ἔνεκα παθήματός του ἀποθανὼν, καὶ

Δ'. Ὁ ἐν τοῖς μεταλλείοις ἐργαζόμενος ἐργάτης καὶ ἔνεκα ἐπιτυμβάσεως ἐκρήξεως ἢ καταπτώσεως φονευθεὶς.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω εἴρηται παθήματα βεβαιοῦσιν ἐγγράφως καὶ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικείου ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ δυστυχήματος, α) ὁ μηχανικός ἢ ὁ προϊστάμενος τοῦ ἔργου, ἐν ᾧ ὁ παθὼν εἰργάζετο, βεβαιῶν καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς προσλήψεως τοῦ παθόντος εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ μεταλλείου καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῆς μέχρι τοῦ παθήματος του β) ὁ πλησιέστερος εἰς τὸν τόπον τοῦ παθήματος ἰατρός, βεβαιῶν τὸ πάθημα, τὴν αἰτίαν καὶ τὴν ὡς ἐγγιστα διάρκειαν αὐτοῦ.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν ὑπὸ στοιχ. Α περιπτώσιν, ὁ ἐξαιτούμενος περίθαλψιν ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ παθήματος πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ταμείου τῶν περιθάλψεων τὴν περὶ τούτου αἴτησιν, προσάγων καὶ τὰς ὡς ἀνωτέρω εἴρηται ὑπὸ στοιχ. α καὶ β' ἐνόρκους καταθέσεις

τῶν βεβαιούντων τὸ πάθημα αὐτοῦ καὶ προσέτι ἐπίσημον μαρτυρικὸν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐμφαίνον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὴν πατρίδα, τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου, ἂν ἢ ἔγγαμος, τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς οἰκογενείας του.

Εἰς τὰς αὐτὰς διατυπώσεις ὀφείλει νὰ ὑπαχθῆ καὶ ὁ κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. Β ὑπαγομένην περίπτωσιν ἐξαιτούμενος περίθαλψιν.

Ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. Γ περιπτώσει ἡ χήρα τοῦ ἀποβιώσαντος ἐργάτου ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ, πλὴν τῶν μαρτυρικῶν τῶν βεβαιούντων τὸ πάθημα καὶ τὸν ἐκ τούτου ἐπελθόντα θάνατον τοῦ συζύγου αὐτῆς, καὶ τὰ ἐξῆς·

1) ἐπίσημον μαρτυρικὸν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς βεβαιοῦν τὴν ταυτότητα αὐτῆς·

2) ἐπίσημον μαρτυρικὸν τοῦ γάμου τῆς·

3) ἐπίσημον μαρτυρικὸν ἐμφαίνον τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ ἂν ταῦτα συνεπλήρωσαν τὸ δωδέκατον τῆς ἡλικίας των ἔτος.

Ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ εἰρημένου διατάγματος περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ ἀποβιώσας ἢ ὁ φονευθεὶς ἐργάτης ἐτύγχανε τὸ στήριγμα τῆς πατρικῆς του οἰκογενείας, ὀφείλουν οἱ γονεῖς ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεως τοῦ ἐργάτου, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ. Α περιπτώσει ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, καὶ μαρτυρικὸν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς βεβαιοῦν τὴν ταυτότητα αὐτῶν, τὴν ἡλικίαν των καὶ τὴν οἰκονομικὴν τῆς οἰκογενείας κατάστασιν.

Ἡ περὶ ἀπονομῆς περιθάλψεως αἰτήσεις γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ταμείου τῶν περιθάλψεων ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς αὕτη ὑποβληθῆ. Ἡ δὲ περὶ ταύτης ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου κοινοποιεῖται τὸ ταχύτερον ἐγγράφως πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ τὸν Γ' κεντρικὸν ὑποταμίαν, πρὸς ὃν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ διαχείρισις τοῦ ταμείου τῶν περιθάλψεων πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσίν των.